

hængigt organ til vurdering og sikring af debat, udarbejdelse af rapporter og løbende vurderinger, flere sanktionsmuligheder, bøder m.m., inkludering af børn, unge og ældre som særlige grupper. Det er ikke noget, der står specifikt.

Men hensyn til strukturen har vi sagt, at vi gerne vil have bevarelse af krav til ekstern produktion. Vi vil gerne have en afklaring af den fremtidige rolle for TV 2's bidrag. Jeg kom faktisk med mange konstruktive ideer.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er altid lidt ærgerligt, når en ordfører for et af de regeringsbærende partier mener, at en debat er unødvendig. Her blev det af fru Carina Christensen sagt, at min argumentation skulle være løbet ud i sandet.

Jeg er altså faktisk af den overbevisning, at en privatisering af TV 2 er en så grundlæggende ændring, kan blive en meget, meget stor ændring af den offentlige debat i Danmark og dermed af vores demokrati, at det kræver en ordentlig offentlig drøftelse her i Folketingssalen og gerne også alle mulige andre steder i vores samfund. Derfor har vi selvfølgelig deltaget i diskussionen i dag, som vi har. Der bliver rejst så mange spørgsmål i de to rapporter, og dem har der været behov for at få belyst.

Så skal jeg selvfølgelig bare afslutningsvis sige, at det godt kan være, at jeg har gentaget mig selv nogle gange i dagens debat. Det kunne måske hænge sammen med alle de spørgsmål, der er blevet stillet fra min side, som der ikke er kommet svar på.

Kl. 13.55

Den fg. formand (Grete Schødt):

Tilbage i ordførerrækken, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Et af de spørgsmål, jeg har forsøgt at få afklaret bl.a. fra ministeren, er, om de to rapporter – og så er det jo ligeegyldigt, om jeg har læst dem eller ej, kan man sige – skitserer worst case-scenarier. Gør de det? Er det rapporter, der skitserer den værst tænkelige situation, vi overhovedet kan forestille os? Hvis ministeren ikke kan bekræfte, at det gør de, så er vi jo i den situation, at en forretningsmand, og der tillod jeg mig ganske rigtigt at citere en forretningsmand fra Børsen, bliver nødt til at stille sig det spørgsmål: Hvordan tjener jeg penge i worst case-scenarier? Jeg kan

ikke bare leve med, at det formentlig vil gå på den måde, eller det ser ud til at gå godt eller hvad som helst. Jeg bliver nødt til at sige, at hvis jeg skal investere en masse penge i det her, så skal der også kunne tjenes penge i worst case-scenarier.

Hvis det worst case-scenarie ikke er skitseret, men indtræffer, hvad gør man så? Ja, det, man starter med at gøre, er selvfølgelig i stedet for de der dyre danske dokumentarprogrammer så at vise nogle amerikanske film, nogle amerikanske serier. I stedet for de der dyre børneudsendelser viser man amerikanske serier, selvfølgelig inden for rammen af den public service-aftale, der er indgået.

Når det stadig væk ikke hænger sammen, så stiller man krav om at få den public service-aftale ændret, og det gør man nu med hele den tv-kanal i ryggen, som man har, og som man råder over. Det er det, der kommer til at foregå.

I den situation tror jeg ikke, et folketingsflertal vil stå imod, og derfor vil vi se, ligesom vi har set med TV 2, en liberalisering af reglerne, og vi vil få whisky, cigaretter osv. i reklamerne. Det er der ikke tvivl om, hvis worst case-scenariet indtræffer, fordi de her rapporter dækker ikke den situation med worst case-scenarier.

Så er der en ting, der undrer mig i diskussionen: Vi er jo enige om, at alternativet til en privatisering er, at der skal tilføres nogle flere penge til de to public service-stationer, Danmarks Radio og TV 2. Det er jo fuldstændig korrekt. Men det bliver fremstillet, som om det er noget, folk skal betale, hvorimod de jo ikke skal betale, hvis det bliver privatiseret. Jamen altså hvor kommer pengene til privatisering fra? Er det julemanden, der kommer og betaler? Er det julemanden, der betaler reklamerne i et privatiseret TV 2? Nej, det er da klart, hvem der kommer til at betale. Det er da forbrugerne. Hvem ellers? Hvor skulle pengene ellers komme fra? Derfor er det folk i almindelighed, der i sidste ende kommer til at betale. Spørgsmålet er kun hvordan. Skal det være via et uigennemskueligt system, hvor det er nogle private, der bestemmer, eller skal det være gennem et system, hvor det offentlige har kontrol? Vi synes det sidste, når det gælder de to public service-stationer, og så kan folk derudover lave, hvad de vil.

Så vil jeg bare til sidst sige, at når der er alle de velsignelser ved privatiseringen af TV 2, som vi har hørt, så kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke tager konsekvensen og også privatiserer Danmarks Radio. Hvis man kan få det hele uden